

RECENSIE MUZIEKTHEATER

Een confronterende zeespiegel

Wat vertelt onze eigen middeleeuwse geschiedenis over de stijgende zeespiegel vandaag? Tg Vagevuur maakt er gelaagd muziektheater over.

Gilles Michiels

Vrijdag 9 december 2022 om 3.25 uur

Tg Vagevuur probeert het stijgende water te bezweren. © Sien Verstraeten

De verdronken ballades van Testerep

Tg Vagevuur

★★★★☆

Te zien op 13/1 in CC Nova (Wetteren), 1-2/2 in Minard (Gent), 13/3 in De Spil (Roeselare), 23/3 in De Kriekelaar (Schaarbeek), 29/3 in De Branding (Middelkerke) 22/4 in 30CC (Leuven)

Regisseur Koen Boesman en componist Peter Spaepen hebben een boon voor de wereld onder water. Voor *UB-29* (2018) thematiseerde het muziektheaterduo een Duitse duikboot tijdens de Grote Oorlog; *Rosa* (2021) ging over Rosa Luxemburg, de vermoorde marxiste wier lijk in een kanaal werd gedumpt. In dit sluitstuk van een trilogie vist het duo Testerep op, een middeleeuws eiland nabij Middelkerke dat in 1394 verging.

Testerep is een vertelling voor de klimaatcrisis. Het eiland zonk destijds nadat de middeleeuwers de duinengordel hadden afgeplat om er huizen te bouwen. Het script – ontstaan via schrijfsessies op drijvende vloten tijdens Theater Aan Zee – reflecteert de dilemma's die net zo goed vandaag opduiken rond nakende ecologische rampspoed. Vijf zanger-acteurs vertolken zo'n twintig personages die je tot vijf ideeën kunt terugleiden: moederlijke zorg (pianiste Elisabeth De Loore), jonge hoop (Aline Goffin), historisch besef (Frans Van der Aa), koppige doorzetting (Yves De Pauw) en economisch opportunisme (Jonas Steppe).

In het krachtige slot – waar echo's van Greta Thunberg doorklinken – pakt Tg Vagevuur uit met een slimme vondst, als de kijkers met hun smartphones de macht over de plot krijgen. Dan komt het hedendaagse publiek zelf voor de (stijgende zee)spiegel te staan: hoe keer jij het tij, of de tijd?

Het is een wonder dat Boesman en Spaepen die complexe historie, zo'n veelheid aan figuren en symboliek en een dertiental ballades in anderhalf uur muziektheater krijgen, dat na een aarzelend begin op toerental komt. Eigenlijk moet je het stuk twee keer zien om alle details naar waarde te schatten. Straf bijvoorbeeld hoe de acteurs ondanks hun rol- en decorwissels een lichtvoetig spel en complexe muzikale partituur aanhouden. Toepasselijk is ook de instrumentatie – een scheve piano en stormfluiten loodsen je knipogend de zeemanswereld binnen.
